

Spoedcursus Wereldvrede

Door
Wil Duis
(V1.0 Dec-2006)

Inhoudsopgave:

Inleiding: Een Gekkenhuis.....	3
Les 1: Aan ons de keuze: oorlog of vrede.....	4
Les 2: De Monotheïstische Dwaling.....	5
Les 3: Zinloos Idealisme.....	7
Les 4: Doelloosheid en Verscheidenheid.....	8
Les 5: Cultuur, brenger van Duisternis.....	9
Les 6: De Maslow Piramide.....	10
Les 7: Misdad en Criminaliteit.....	11
Les 8: Een Nieuwe Wereldorde.....	12
Les 9: De Domheid regeert.....	13
Les 10: Planet of the apes.....	14
Les 11: De Natuurlijke Samenleving.....	15
Les 12: Natuurlijke Normen en Waarden.....	17
Les 13: Macht, privacy, privileges en verantwoordelijkheden:.....	18
Les 14: bedrijfsleven, consumentisme en kwaliteit:.....	19
Les 15: Sociaal Darwinisme.....	20
Les 16: Polarisatie:.....	22
Les 17: Wie, Wat Of Waarin nog te Geloven.....	23
Les 18: Het 2012 Effect:.....	24
Samenvatting:.....	26
Over de Auteur:.....	26

Inleiding: Een Gekkenhuis

De hedendaagse wereld is een gekkenhuis. Terroristen moorden moedwillig onschuldige slachtoffers uit, terwijl anti-terroristen precies hetzelfde doen.

Beiden beweren moreel in hun recht te staan en een hoger doel te dienen en dat de moord op deze duizenden onschuldige mannen, vrouwen en kinderen slechts 'bijkomstige schade' (collateral damage) is.

Daarnaast zien we dat met name de westerse samenleving in een diepe crisis terechtgekomen is. De integratie is een ramp gebleken met ontspoorde allochtone jongeren als logisch gevolg. Steeds vaker lezen we over "familie drama's" met verhalen zo absurd dat zelfs Stephen King ze niet zou kunnen verzinnen. We zien de Verenigde Staten transformeren naar een politie staat. We zien dat justitie de ene blunder na de andere maakt en dat politici en filmmakers hun leven niet meer zeker zijn. Daarnaast wordt het steeds duidelijker dat het de grote bedrijven zijn die in werkelijkheid de (wereld)macht in handen hebben en onze regeringen als marionetten bespelen.

En alsof het allemaal nog niet erg genoeg is, lijkt ook moeder aarde zich inmiddels definitief tegen de mensheid gekeerd te hebben door -nota bene op ons eigen verzoek- haar klimaat te wijzigen.

Op zich is het dus niet zo heel erg verbazingwekkend dat veel (westerse) burgers hun toekomst met de dag somberder gaan inzien. Het aantal zelfmoorden neemt gestaag toe en antidepressiva zoals Prozac of Zoloft zijn niet meer aan te slepen. Doempredici en pseudo-healers/oplichters doen goede zaken en velen zien zelfs harde bewijzen dat de Apocalypse zich nu letterlijk aan het voltrekken is, en dat het met de mensheid binnenkort gedaan is.

Het idealisme dat in de jaren 80, na de val van de Berlijnse muur, nog wereldwijd leek uit te breken, is vandaag de dag vrijwel geheel verdwenen als sneeuw voor de zon en de spaarzame idealisten die er nog over zijn, worden bestempeld als naïevelingen.

Idealen zoals wereldvrede lijken vandaag de dag onmogelijker dan ooit.

En toch is wereldvrede nog altijd even eenvoudig te bereiken als ze altijd al te bereiken is geweest.

Sterker nog, dankzij ontwikkelingen zoals internet en het besef dat we ons nu echt in een crisis situatie bevinden, komt een droom als wereldvrede in werkelijkheid juist steeds dichterbij!

Maar, en dat is cruciaal aan het hele proces, dan zullen we ons eerst moeten realiseren **waarom** wereldvrede momenteel onmogelijk is. Pas wanneer we ons namelijk daadwerkelijk realiseren waarom de mensheid al duizenden jaren met zichzelf in oorlog is, kunnen we deze oorzaken bij de bron aanpakken en alternatieven ontwikkelen die vanzelf leiden tot idealen zoals wereldvrede.

Les 1: Aan ons de keuze: oorlog of vrede.

En dat is dan ook meteen onze eerste les in deze cursus. Oorlog of vrede zijn **slechts het logische gevolg** van de keuzes die wij als mensheid gezamenlijk nemen. De laatste paar duizend jaren hebben we voor oorlog gekozen. Hadden we andere keuzes gemaakt, dan hadden we wellicht al duizenden jaren wereldvrede.

Maar zo simpel is het natuurlijk ook weer niet. Want onze keuze voor oorlog is geen bewuste keuze. Het is vrijwel nooit zo geweest dat we met onze politieke keuzes bewust gekozen hebben voor oorlog en criminaliteit. En wat voor keuzes zouden dat dan in hemelsnaam moeten zijn!

En dat is inderdaad een hele terechte vraag. Een vraag die we moeten beantwoorden om het huidige tijd te kunnen keren.

Maar, en daar zit hem de crux, het beantwoorden van deze vraag is niet zo gemakkelijk als het wel lijkt. Want zodra we deze vraag gaan beantwoorden en onze keuzes gaan blootleggen die ons wereldvrede ideaal per definitie onmogelijk maken, dan zullen we een aantal confrontaties moeten aangaan.

En dat zijn geen gemakkelijke confrontaties. Nee, het zijn pijnlijke confrontaties. Confrontaties die we normaliter willen ontlopen. Het zijn de confrontaties die ons met de neus op de feiten zullen drukken. Feiten die ons leren dat niet onze politieke leiders, niet Osama Bin Laden, de CIA of anderen verantwoordelijk zijn voor onze huidige situatie, maar dat jij, ik en onze eigen ouders, vrienden en familieleden minstens net zo schuldig zijn.

In deze cursus zullen we leren dat het voornaamlijk **onze diepste culturele overtuigingen** zijn die **primaair verantwoordelijk** zijn voor de huidige situaties. Sterker nog, hoe dieper onze cultureel/religieuze overtuigingen zijn, des te groter is wellicht onze eigen bijdrage aan de huidige malaise.

Pas wanneer we een fundamentele confrontatie met onze religieuze, politieke en overige culturele overtuigingen durven aan te gaan, zal langzaam het besef gaan groeien dat het inderdaad **onze eigen keuze** is geweest om al eeuwenlang **in oorlog** te zijn **met onze medemensen**. Mensen die, veel letterlijker dan we misschien ooit hebben durven dromen, onze naaste broeders en zusters zijn.

Pas wanneer we deze simpele boodschap tot in ons beenmerg hebben laten doordringen en de pijnlijke, maar noodzakelijke persoonlijke confrontaties hebben getrotseerd, zal het besef doorsijpelen dat hemel of hel, letterlijk onze eigen keuzes zijn.

Pas dan zullen we ons realiseren dat onze huidige situatie **geen bewuste keuze** is, maar het directe en logische gevolg van onze eigen **onbewuste keuzes**.

Ben je er klaar voor? Ben je bereid om een aantal pijnlijke confrontaties te trotseren en te begrijpen waarom wereldvrede alleen realiseerbaar is, zodra we de nodige keuzes daartoe maken?

Les 2: De Monotheïstische Dwaling

In deze les zullen we de confrontatie aangaan met **een 3-tal hardnekkige illusies**. Illusies op zowel **historisch, wetenschappelijk als religieus** gebied.

De ene zijde van de medaille:

Laat ons beginnen bij het begin.

We kunnen er jarenlang over debatteren en filosoferen, maar wij zijn met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet de eerste hoogtechnologische beschaving die onze aarde ooit bevolkt heeft.

Er is ons ooit een beschaving voorgegaan die bijvoorbeeld onze planeet geografisch in kaart heeft gebracht in een tijd dat onze zuidpool, Antarctica, nog ijsvrij was.

Een aantal kaarten waaronder de befaamde wereldkaart van Piri Re'is, tonen dit aan en zelfs wetenschappers van NASA en de Amerikaanse Marine ontkennen deze feiten niet.

Daarnaast kunnen we niet om de gegevens heen dat sommige oeroude culturen niet alleen wisten dat de aarde een bol is die dagelijks om haar eigen as draait, maar dat deze zelfde aardas ook een eigen cirkelbeweging maakt met een omlooptijd van een kleine 26000 jaar.

Een fenomeen dat wij nu kennen als: De aardprecessie.

Onderzoek heeft aangetoond dat ook oeroude kalenders zoals de befaamde Maya- kalender al rekening hielden met deze feiten.

Toch heeft deze vreselijk belangrijke informatie het gewone volk nooit massaal bereikt.

En dat is op zich ook niet zo verwonderlijk, want als we deze simpele feiten zouden accepteren, dan zou dit ons dwingen tot een fundamentele herziening van onze historische, religieuze en wetenschappelijke overtuigingen. Een confrontatie die we liever niet willen aangaan om redenen waar we later in deze cursus nog dieper op zullen inzoomen

De andere zijde van de medaille:

Maar hier is het niet bij gebleven, want sinds Einstein zijn relativiteits theorieën ontvouwde, heeft ook de kwantum mechanica een enorme groei doorgemaakt.

Kwantum mechanica is een tak van wetenschap die, zeker voor de meeste mensen, zeer lastig te bevatten is. In meerdere opzichten biedt de kwantum mechanica antwoorden die geen enkele andere tak van de wetenschap kan bieden.

En dat komt voornamelijk omdat kwantum mechanica voorbij gaat aan de grenzen van het huidige, neodarwinistische gedachtegoed.

Sterker nog, om het maar eens even scherp te formuleren, biedt de ultramoderne kwantum mechanica ons de harde feiten dat onze wetenschappelijke denkbeelden, denkbeelden die nog immer gebaseerd zijn op Darwinistische uitgangspunten, fundamenteel fout zijn.

Kwantum mechanica leert ons dat het kunstmatige onderscheid tussen wetenschap en spiritualiteit absoluut niet bestaat. Bewustzijn is het universele sleutelwoord tussen de fysieke wereld van de wetenschap en de meta-fysieke wereld van het spirituele.

Een nieuwe Medaille:

Als we onze grootste religieuze overtuigingen aan een nuchter onderzoek onderwerpen, dan zal ons iets opvallen zodra we ons op een specifiek onderwerp concentreren.

Zodra we begrippen als God, Allah, Brahman, Ch'i, Phrana of Jahweh aan een grondig onderzoek onderwerpen, en dat doen we echt serieus, dan moeten we toch wel heel erg dom zijn om uiteindelijk niet te constateren dat onze westerse religies, op basis van het Oude Testament (Jodendom, Christendom en Islam), een toch wel heel erg schizofrene God aanbidden.

Aan de ene kant zien we een God die duidelijk los staat van de mensheid. Deze God, of beter gezegd goden, beschikken over alle, maar dan ook letterlijk alle eigenschappen van een hoogtechnologische beschaving die contact maakt met een veel eenvoudiger beschaving. Een simpele beschaving die tegen deze hogere beschaving opkijkt als goden. Ook al zijn het wraakzuchtige, racistische en tot op het bot verdorven goden.

Aan de andere kant zien we dat personen zoals Jezus, praten over een heel andere persoonlijkheid dan de God van het oude testament. Jezus praat als Jood over een Boeddhistische en Taoïstische God. Een

God die niet losstaat van de mensheid, maar die veel eerder bestaat uit een gigantisch universeel krachtveld. Een krachtveld waarvan haar gedrag gestuurd wordt door puur bewustzijn. Een krachtveld dat begrippen uit de kwantum mechanica zoals zero-point energie, moeiteloos integreert met begrippen uit de wereld van de kaballah en/of oosterse religie zoals Prahna , Ch'i of alles wat ook maar iets te maken heeft met het spirituele of het paranormale.

En zo zien we dat onze 3 machtigste en invloedrijkste wereldreligies, Jodendom, Christendom en Islam allen zijn gebaseerd op een zeer disjutabele fundering.

Een fundering die haar concept van God heeft gebaseerd op misschien wel de grootse denkfout die de mensheid in haar bestaan ooit gemaakt heeft: De aanname dat onze herinneringen aan een oeroude hoogtechnologische beschaving hetzelfde zijn als de Universele kennis dat alles in het universum het resultaat is van een immens zelfbewust krachtveld.

En dus, hoewel wetenschappelijk onderzoek aantoont dat onze religieuze overtuigingen fundamenteel fout zijn, gedragen onze grootste religies nog steeds alsof hun neus bloedt.

Sterker nog, zowel Joden, Christenen en Islamiëten voeren op dit moment een heel vreemde strijd op het wereldtoneel. Enerzijds blijven ze elkaar bestrijden in hun naïeve stammenstrijd waarbij ze hardnekkig blijven ontkennen dat ze het voor meer dan 80% met elkaar eens zijn. Anderzijds hebben ze alle 3 heel goed door dat ze zich aan dezelfde afgrond bevinden. Een afgrond in de vorm van het Oude Testament en de bijbehorende illusie van hun Monotheïstische God.

Les 3: Zinloos Idealisme

Van alle lessen uit deze cursus is deze veruit de pijnlijkste voor mij om te schrijven. En ik denk dat dit ook voor lezers zo zal zijn.

Toch mag deze les niet ontbreken.

De boodschap van deze les is namelijk dat vrijwel al onze goedbedoelde idealen en Goede Doelen voor het merendeel zinloos waren, zinloos zijn en dat ook zullen blijven. Sterker nog, ze zijn gevaarlijk! En dat doet me pijn om dit te verkondigen, zeker omdat ik ook hiermee een heleboel mensen uit mijn eigen directe omgeving pijn doe. En daarnaast nog al die (honder)duizenden anderen met een hart van goud die zich geheel belangeloos inzetten voor hun medemensen.

Maar, al deze goedbedoelde initiatieven van organisaties als War Child, Amnesty International, Flying Doctors en noem ze maar op, zijn allemaal zinloos.

Tenminste, bekeken vanuit een globaal perspectief.

Maar laat ik een voorbeeld geven.

Stel dat we het inderdaad voor elkaar zouden krijgen om de hongersnood wereldwijd op te lossen.

Of stel dat we alle burgeroorlogen zouden kunnen eindigen.

De levenskwaliteit van miljarden mensen zouden we hiermee een enorme sprong voorwaarts laten maken. De wereld zou dansen van vreugde.

Maar aan deze vreugde zou al snel een einde komen!

Het is namelijk zo dat onze planeet het nu al niet meer trekt. De wereldbevolking neemt nog immer explosief toe. En als we dit proces nog verder gaan versnellen door de hongersnood te stoppen, oorlogen te beëindigen en ziekte epidemieën te bestrijden, dan wordt dit alleen nog maar erger.

Dan worden onze ecologische problemen alleen maar groter.

En zo zien we ons geconfronteerd met een pijnlijk conflict tussen het warme Humanitair Idealisme enerzijds en de koude rationele logica van de Ecologie anderzijds.

In deze cursus zullen we in eerste instantie kiezen voor de rationele logica van de Ecologie.

Verderop zullen we leren hoe we deze koude ecologische rationaliteit kunnen integreren met de warmte van het humanitair idealisme.

Les 4: Doelloosheid en Verscheidenheid

Er zijn verschillende manieren om naar de mensheid te kijken. De tactiek die ik bij voorkeur gebruik is die waarbij ik mij als het ware voorstel dat ik vanaf een afstandje naar de aarde en haar mensenkudde kijk.

Wat je dan ziet is dat de hele mensenkudde gezien kan worden als een lappendeken. Zij bestaat uit een heleboel verschillende verzamelingen. Natuurlijk is elk mens als individu uniek, maar tegelijkertijd zijn we ook sociale wezens. En sociale wezens vormen nu eenmaal sociale eenheden. En deze sociale eenheden, zijn soms heel erg kleinschalig in de vorm van een man-vrouw relatie, en soms grootschalig in de vorm van politieke of religieuze idealen.

Maar ook biologische eigenschappen zoals man /vrouw delen de mensenkudde op in groeperingen.

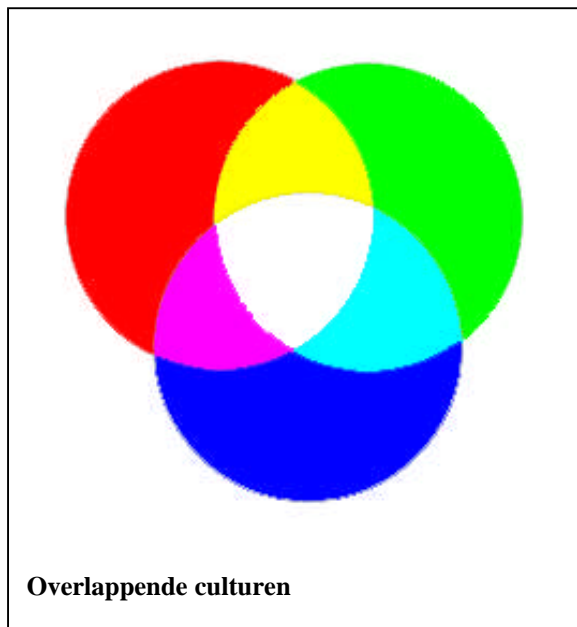
En om het allemaal nog veel complexer te maken, maken we allemaal als individueel mens deel uit van meerdere groeperingen. Zo kan ik zowel een man, een werkloze, een christen, een communist, een vader als voetbalsupporter zijn.

Als we de mensenkudde en haar gedrag over een lange periode bestuderen dan zullen we niet anders kunnen constateren dat het juist onze onderling verdeeldheid is die ten grondslag ligt aan vrijwel al onze onenigheden en oorlogen.

Het zijn juist onze culturele, politieke en religieuze overtuigingen, dezelfde overtuigingen die ons met de paplepel zijn ingegeven die direct verantwoordelijk zijn bijna al onze oorlogen en overige misdaden tegen onze medemensen. Medemensen die we weigeren te zien als onze directe broeders en zusters.

Pas wanneer we zullen we inzien dat al onze historische, huidige en toekomstige oorlogen niets anders zijn dan culturele onenigheden, zullen we ook nooit een millimeter verder komen op onze evolutionaire ladder.

Verscheidenheid van culturen mag dan misschien wel door velen gezien worden als een groot goed, maar dat daarvan kan alleen dan sprake zijn als we ook haar gevaren ten diepste begrijpen.

In het figuur hiernaast zien we een aantal soortgelijke culturele eigenschappen als cirkels afgebeeld. Welke entiteiten doet er eigenlijk niet toe, maar laten we stellen dat het in dit geval om 3 religies gaat: Het Jodendom, de Islam en het Christendom. Zoals we zien, zit er een behoorlijke overlap tussen deze 3 religies. Deze Overlap, dus het witte gebied is hetgeen waarover men het onderling eens is.

Soms is deze overlap enorm groot zoals tussen Shi-iten en Soennieten of tussen Katholieken en Protestanten. Soms minder zoals tussen het Taoïsme en de Islam, maar er is vrijwel altijd sprake van een gedeeltelijke overlap.

Slimme mensen die op zoek gaan naar "De Waarheid", zullen dan ook in eerste instantie gaan zoeken in het witte gebied. (De waarheid ligt immers in het midden) Maar Religies

zullen juist hun uiterste best doen om je daar nu net weg te houden. **Zij zullen vooral hun best doen om je te laten geloven dat de waarheid te vinden is in dat deel waar juist geen overlap is.**

Op zich begrijpelijk, want dat is hun exclusieve domein, dat is hun bestaansrecht. Want wat heeft het Christendom nog voor toegevoegde waarde zonder Jezus? Precies, net zoveel als de Islam zonder Mohammed!

Begrijpelijk, ja, maar ook een immens dilemma voor het realiseren van wereldvrede.

Les 5: Cultuur, brenger van Duisternis

Zodra we als mens geboren worden, zijn we perfecte wezens. Volkomen onschuldig en perfect. Daarna gaat het echter in rap tempo bergafwaarts met ons. En dat komt omdat ieder van ons wordt geboren in de een of andere culturele eenheid.

En de geschiedenis leert ons dat het daarbij niet veel uitmaakt welke cultuur dat is.

Al vroeg in ons leven leren we dat 'onze' culturele eenheid, een eenheid die bestaat uit een verzameling van sociale, nationale, politieke en religieuze waarden, per definitie beter zijn dan die van onze buren of ,beter nog, die van alle mensen die niet behoren tot onze eigen kudde.

En onze cultuurgenoten kunnen niet wachten om ons reeds als peuters te bestoken met hun culturele normen en waarden. Zij leren ons soms zelfs dat 'sterven voor God en Vaderland' iets is waar we trots op zouden moeten zijn. Sommige culturen gaan zelfs zover dat ze de doodstraf opleggen aan zogeheten 'landverraders'. Alsof een onschuldig mensenleven ooit minder waard kan zijn dan welke culturele overtuiging dan ook. Ook religieuze overtuigingen die ons wijsmaken dat we besmet zijn met een erfzonde, getuigen van een extreem ongezonde levensvisie. Het is, nogmaals geformuleerd, juist andersom: **Mensen zijn perfect totdat hun aangeleerd wordt dat ze dat niet zijn.**

En dat terwijl geen enkele historische of momenteel bestaande cultuur over voldoende wijsheid beschikt om ook maar enigszins in de buurt te komen van een culturele eenheid die waardig genoeg zou zijn om uit te groeien tot een cultuur die zou kunnen leiden tot wereldvrede.

Zo heeft bijvoorbeeld de westerse cultuur op sociaal gebied enorm veel bereikt, maar helaas is zij blijven steken in een diepgeworteld materialisme en een fundamenteel disrespect voor ecologische belangen.

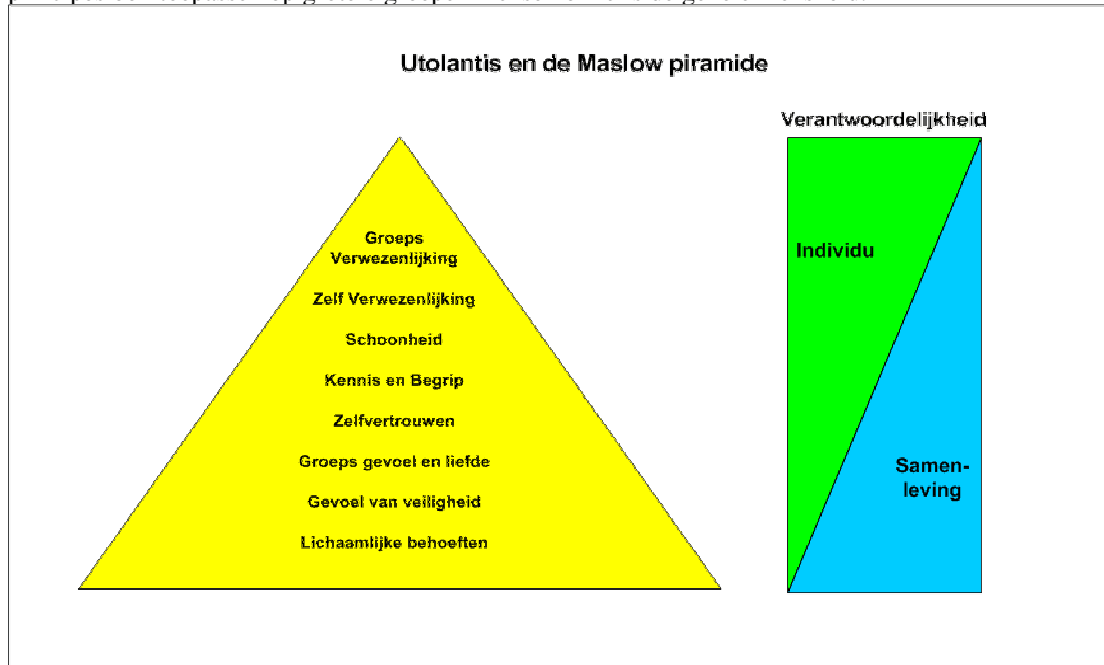
Helaas, als wij ooit een idealisme als wereldvrede willen bereiken, dan zullen we een totaal nieuwe cultuur moeten gaan ontwikkelen.

Maar dat hoeft echt niet zo moeilijk te zijn als het wel lijkt.

Sterker nog: voor een groot deel daarvan kunnen we putten uit de overtuigingen van bestaande culturen. We hoeven ze alleen maar opnieuw te rangschikken en onder te brengen in onze nieuwe, universele cultuur. Een natuurlijke cultuur op ecologische basis.

Les 6: De Maslow Piramide.

Willen we een nieuwe cultuur ontwerpen, een cultuur die wel kan leiden tot wereldvrede, dan zullen we deze moeten construeren rondom de grondbeginselen van de Maslow Piramide. Hoewel deze piramide oorspronkelijk bedoeld is voor onze persoonlijke ontwikkeling, kunnen we haar principes ook toepassen op grotere groepen mensen of zelfs de gehele mensheid:

Utolantis en de Maslow piramide

Laat ons eens even kijken naar deze figuur. Aan de linkerkant zien we een piramide. Deze piramide toont ons wat onze behoeften zijn, in oplopende volgorde. Op de laagste niveaus bevinden zich voornamelijk onze wat meer dierlijke behoeften, terwijl onze meer intellectuele, sociale en zelfs spirituele behoeften zich hogerop bevinden.

En, net zoals het Hindoeïsme ook al zegt, kunnen we eigenlijk pas groeien naar een hoger niveau, zodra onze huidige behoeften in voldoende mate bevredigd zijn.

In de wereld van vandaag zien we dat de overgrote meerderheid van de mensenkudde zich nog steeds op het allerlaagste niveau bevindt. Miljoenen mensen zullen ook de komende jaren zeker sterven aan honger en ziekten. Degenen die het ietsje beter hebben zoals in de westerse wereld leven ook nog vaak elke dag met een gevoel van onveiligheid. Want zeg nu eerlijk: Heb jij sloten op je deuren? Ben jij bang voor terrorisme?

Het moge duidelijk zijn dat een idealisme zoals wereldvrede pas mogelijk wordt halverwege deze piramide.

Rechts van de piramide zien we waar de verantwoordelijkheden liggen. Hier zien we dan ook dat het voornamelijk de samenleving is die ervoor moet zorgen dat aan onze meest basale behoeften wordt voldaan. Op deze manier zorgt de samenleving ervoor dat er een goede basis wordt gelegd voor onze verdere ontwikkeling als mens en spiritueel wezen. Maar we zien ook dat we geleidelijk zelf meer verantwoordelijkheid dienen te nemen.

Zo zullen gedegen opvoeding en educatie jou moeten helpen om een zelfverzekerd en leergierig mens te worden, maar zul je ook zelf moeten werken aan je zelfvertrouwen.

Les 7: Misdaad en Criminaliteit

Waar de mensheid ook al eeuwen geen raad mee weet is criminaliteit.

Al eeuwen doen we aan (symptoom) bestrijding ervan, maar het lijkt wel alsof er nog nooit op een fundamentele manier over nagedacht is. Tenminste niet door de grote massa.

En dat terwijl het hele issue eigenlijk heel simpel kan zijn. Als we tenminste bereid zijn om al onze vooroordelen opzij te zetten en het onderwerp vanuit een nieuw gezichtspunt willen bekijken.

Laten we een verkrachting als voorbeeld nemen. Elke andere misdaad is natuurlijk ook goed.

Nu kunnen we een verkrachting zien als een probleem. Maar we kunnen een verkrachting ook zien als een oplossing. Tenminste, vanuit het perspectief van de dader. Voor de dader is een verkrachting namelijk een soort van ontlading. Een ontlading waar zijn labiele geest op dat moment dringend behoefte aan heeft.

Het slachtoffer zal daar ongetwijfeld heel anders over denken.

En hier zien we eigenlijk ook al dat er 2 verschillende verhaallijnen zijn. Een verhaal vanuit het perspectief van de dader en een verhaal vanuit het perspectief van het slachtoffer.

Willen we ooit naar een samenleving waarin criminaliteit niet meer zal voorkomen, dan zullen we vooral moeten blijven dromen, want criminaliteit zullen we nooit fundamenteel kunnen uitroeien. Maar we kunnen er wel voor kiezen om haar maximaal te minimaliseren.

En wat we in al die duizenden jaren eigenlijk geleerd zouden moeten hebben is de simpele logica dat je zelfs met keiharde straffen criminaliteit nooit kan beteugelen. Integendeel, hoe harder je optreedt, hoe hardnekkiger het probleem vaak lijkt te worden.

En dat is ook volstrekt logisch zodra we criminaliteit gaan beschouwen vanuit een heel nieuw perspectief.

Laat ons misdaad eens beschouwen als een kwaliteitskenmerk.

Laat ons criminaliteit eens beschouwen als een indicator voor de kwaliteit van onze samenleving.

Is onze samenleving kwalitatief zeer goed, dan zal bijna niemand de behoefte hebben om crimineel gedrag te vertonen. Is onze samenleving echter kwalitatief waardeloos, dan zal zij veel criminaliteit kennen.

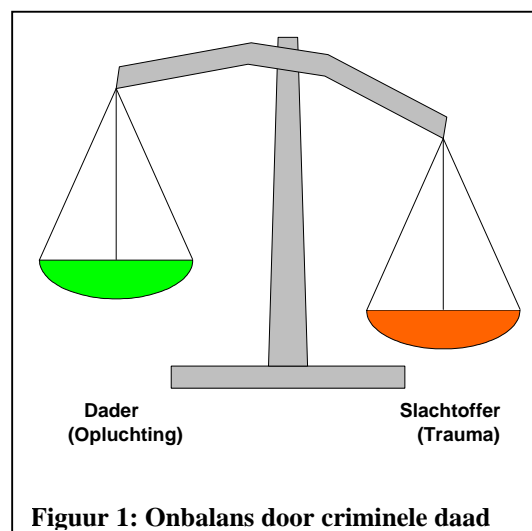
Op die manier kunnen we dus de kwaliteit van onze maatschappij als het ware 'meten' aan de hand van haar criminaliteitscijfers.

Sterker nog, op gelijkwaardige wijze kunnen we bepaalde gegevens uit de gezondheidszorg (zoals bijvoorbeeld het gebruik van antidepressiva), gecombineerd met criminaliteitsgegevens, vertalen naar een indicator waarmee we, enigszins objectief, de kwaliteit van onze politieke leiders kunnen meten.

Een andere manier om naar criminaliteit te kijken is de invalshoek vanuit het slachtoffer. In ons voorbeeld van de verkrachting heeft de verkrachter schade aangericht. Fysieke schade, mentale schade en soms beide. We kunnen ook zeggen dat een criminele daad een verstoring van het evenwicht is.

In ons geval is door de verkrachter een onbalans gecreëerd.

Het proces om deze onbalans weer te herstellen is **rechtvaardigheid**. De toegebrachte schade is echter een **persoonlijke kwestie**. Het ene slachtoffer zal meer schade oplopen dan de ander. En juist daarom kan ook alleen het slachtoffer bepalen welke strafmaat voldoende is om de schalen weer in balans te krijgen. (Dit laatste uiteraard wel binnen redelijke grenzen)

Willen we dus ooit een duurzaam vreedzame samenleving opbouwen met een minimum aan criminaliteit en, mocht het dan toch nog voorkomen, deze zaken op een rechtvaardig manier afhandelen, dan zullen we een aantal zaken drastisch moeten herstructureren.

Les 8: Een Nieuwe Wereldorde

Bij het begrip “New World Order” hebben sommigen van jullie ongetwijfeld bepaalde negatieve associaties.

Toch is een Nieuwe wereldorde van fundamenteel belang om ooit als mensheid te komen tot een idealisme als wereldvrede.

Maar, en dan bedoel ik ook echt een **MAAR** in vette hoofdletters, dan zal dit een **ecolog**ische wereldorde moeten worden i.p.v. een **econom**ische wereldorde.

Soms helpt het om bepaalde tegenstellingen op te blazen om op die manier een polarisatie te chargeren. Dit lijkt me een goed moment om dit te doen met de tegenstelling tussen **ecologie** en **economie**

Een Economische wereldorde:

Een economische wereldorde is de utopie van mensen die heilig geloven in de idee dat de mens pas echt daadwerkelijk gelukkig zal zijn als onze materiële behoeftes vervuld zijn.

Geld, Aanzien, Macht en Heerschappij zijn de sleutelwoorden waarop deze stroming binnen de mensenkudde haar idealisme heeft gefundeerd. Dat onze aardse ecosystemen dit idealisme nooit kunnen trekken, is iets wat deze mensen zich wellicht nooit zullen realiseren.

Wat deze mensen ook niet lijken te beseffen is dat het economisch idealisme alleen maar kan bestaan zolang we naast rijkdom ook armoede kennen. Zonder dit soort contrasten kan een Economisch idealisme zich niet handhaven. En daarom kan ook een economisch ideaal per definitie nooit leiden tot een ideaal als wereldvrede.

Een Ecologische wereldorde:

Aan de andere kant van de polarisatie zien we degenen die heilig geloven dat de mensenkudde alleen succesvol kan zijn zodra we het bewustzijnsniveau bereikt hebben dat ons leert dat economische zekerheid nooit meer kan zijn dan een schijnzekerheid. Deze mensen bevinden zich op een hoger niveau op de Maslow piramide en dat verklaart ook waarom deze mensen qua aantallen ferm in de minderheid zijn.

Deze mensen pleiten voor een mensheid die gebaseerd is op evenwicht. Een evenwicht tussen mens en ecosysteem. Deze mensen snappen dat onze aardse ecosystemen tot op zekere hoogte zelfregulerend zijn (Zie: De Gaia Hypothese) en dat de mensheid dus best wel ‘misbruik’ mag maken van de aarde, maar beperkt tot binnen de elastische grenzen van Gaia. We noemen dit de Ecologische rekbaarheid.

Deze ecologen pleiten dus ook daarom voor een mensheid die zich realiseert dat wij, bewoners van planeet aarde, een aantal fundamentele keuzes moeten maken. Willen we onze hoge (westerse) levensstandaard behouden, dan zullen we onze mensenkudde qua populatie (drastisch) moeten indammen. Willen we echter een grotere mensenkudde, dan zullen we onze levensstandaard moeten verlagen.

Beide opties zijn goed, aan ons de keuze!

In Formule vorm : Ecologische Rekbaarheid = (Aantal Mensen) x (Levensstandaard)

Daarnaast uiteraard nog een open deur dat deze levensstandaard even hoog dient te zijn voor alle mensen.

Les 9: De Domheid regeert

Direct voortbordurend op Les 8, zien we dat zich aan de onderzijde van onze Maslow piramide, de meeste mensen bevinden. Naarmate we verder klimmen naar de top zien we dan ook dat steeds minder mensen dit niveau bereikt hebben. Nu zou je als intelligent buitenstaander verwachten dat we onze politieke leiders dan ook zouden selecteren uit deze hogere regionen, maar niets is minder waar.

Integendeel, in de westerse wereld hanteren we (officieel dan) het democratische principe dat de grote massa (lees: onderaan de piramide) wel weet wat het beste is voor de gehele mensheid. En met name in de westerse wereld zien we de laatste paar jaren dan ook steeds duidelijker dat we onze democratische leiders steeds vaker kiezen op basis van de meest onbenullige eigenschappen zoals uiterlijk, populariteit, vastberadenheid, het 'lekker bekken op TV' of, met name in de VS, op basis van macht en rijkdom.

Het was dan ook niet voor niets dat grote denkers als Plato en Confucius absoluut geen voorstanders waren van een democratische staatsvorm. En dat 2500 jaar geleden al niet.

Maar helaas hebben een paar zeer machtige mensen dit ook allang door. Formeel kennen wij vooralsnog geen wereldregering, maar wie zijn/haar ogen goed de kost geeft, zal spoedig ontdekken dat er al tientallen jaren lang iets van een soort wereldregering bestaat. Een wereldregering die bestaat uit vage samenwerkingsverbanden tussen de rijkste en machtigste mensen en hun bedrijven ter wereld. En deze mensen/bedrijven zijn zo vreselijk machtig dat ze zelfs onze nationale regeringen de wet opleggen. En geloof maar niet dat zij democratisch te werk gaan. En mede daarom zijn ze ook zo succesvol.

Zij zijn dan ook degenen waar onze anti-globalisten tegen strijden.

Maar globalisme of zelfs een ondemocratisch gekozen wereldregering is niet het probleem. Sterker nog, de mensheid zal uiteindelijk wel aan een ondemocratische wereldregering moeten geloven maar, en dan gaan we weer terug naar Les 8, dan zal dat wel een wereldregering moeten zijn op een ecologische basis.

Les 10: Planet of the apes

Duizenden jaren geleden spraken mensen als Socrates, Confucius, Boeddha, Jezus of Mohammed hele wijze woorden. Wijze woorden die tot op de dag van vandaag hun waarde hebben behouden.

En we staan er wellicht niet eens bij stil hoe bijzonder dat eigenlijk wel niet is.

Sterker nog, eigenlijk zouden we ons dood moeten schamen dat we deze woorden nog immer beschouwen als de woorden van wijze mensen.

Dit zouden al eeuwenlang achterhaalde wijsheden moeten zijn, maar niets is minder waar.

Als we ons sociale gedrag van die tijd namelijk vergelijken met de ons huidige gedrag, dan zien we dat we op sociaal gebied de laatste paar duizend jaren amper geëvolueerd zijn. Het is misschien wat kort door de bocht, maar op intermenselijk gebied zijn we nog steeds dezelfde aap als duizenden jaren geleden. Dezelfde aap die nog steeds zonder blikken of blozen om de meest infantiele redenen zijn mede-aap de schedel inslaat.

Dat deze aap op sociaal niveau is blijven steken in het stenen tijdperk is echter tot daar aan toe, maar het echte probleem is dat deze zelfde aap nu, in de 21^e eeuw niet alleen beschikt over stokken en stenen, maar over nucleaire massa vernietigingswapens.

Technologisch zijn we namelijk wel degelijk geëvolueerd, en niet zo'n beetje ook!

En dat maakt de hedendaagse aap eigenlijk tot een enorm gevaar. Niet alleen een gevaar voor zichzelf als diersoort, maar ook voor al het andere leven op onze planeet.

Onze planeet, onze aarde, die redt zich wel. Dat komt wel goed. Maar of wij het als homo sapiens het ook gaan redden ?

Les 11: De Natuurlijke Samenleving

Ik heb tot op heden nogal wat commentaar geleverd op het onze culturele overtuigingen. Overtuigingen van politieke, ideologische of religieuze aard die, veel meer dan we ons beseffen, onze denkbeelden over goed en fout, onze normen en waarden, bepalen.

Wat we ons echter dienen te realiseren is dat onze culturele overtuigingen voor een heel groot gedeelte botsen met onze innerlijke natuurlijke overtuigingen.

En dit is complexe materie die veel te lastig en veelomvattend is om in deze spoedcursus goed tot haar recht te laten komen.

Dus beperk ik me tot een aantal typerende voorbeelden waar “cultuur” en “natuur” in de dagelijkse praktijk met elkaar botsen.

Laten we er eens een paar, heel summier, maar krachtig, onder de loep nemen:

Homoseksualiteit:

Er bestaan een aantal ‘typisch vrouwelijke’ eigenschappen zoals intuïtie, communicatieve - en artistieke vaardigheden.

Daarnaast kennen we een aantal ‘typisch mannelijke’ eigenschappen zoals oriëntatievermogen, logica en het vermogen om onder druk het hoofd koel te houden.

Maar vrijwel geen enkel mens is gebonden aan de pure eigenschappen van hun zijn/haar eigen sekse.

Nee de meesten van ons bestaan uit een soort van ‘normale mengverhouding’ die bestaat uit een verhouding van pakweg 65-35 tussen: eigen sekse – de andere sekse.

Maar de natuur houdt niet exclusief van normale mensen en maakt zo af en toe exemplaren met een opvallend afwijkende “mengverhouding”. Waarom Moeder Natuur dat doet, dat weten we niet, maar dat zij het doet is een onbetwistbaar feit.

Onze culturele logica is echter dat deze ‘foutjes van moeder aarde’, dan maar door de mens hersteld moeten worden. Zie onze religies of het nazi regime uit WOII maar als fraaie voorbeelden van dit soort kromme pogingen om dit soort correcties dan maar via **culture selectie** (want zo kunnen we de Holocaust ook beschouwen) af te dwingen.

Het celibaat:

Een ander fraai voorbeeld dat het ook altijd lekker doet is het idee van een celibatair leven.

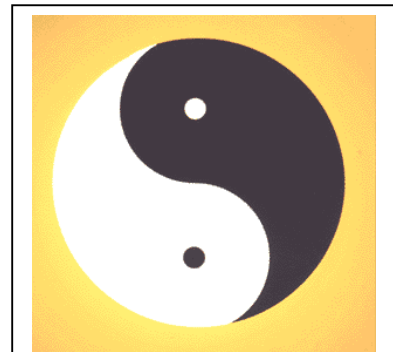
Als we de Maslow piramide er weer even bijhalen, dan zien we dat de behoefte aan seks, zich aan de basis van de piramide bevindt. Op dit niveau is seks een soort primaire levensbehoefte.

Een behoefte die echter afneemt, naarmate we groeien naar de top van de piramide.

Sommige bekende mensen die dit niveau in hun leven bereikt hebben zoals een Jezus Christus of een Boeddha, leidden dus (volgens velen) een relatief seksloos leven. Hun behoeftes lagen meer op een intellectueel, sociaal en zelfs spiritueel niveau

Maar wat sommige religies nu gedaan hebben, is deze hele logica volledig op de kop zetten door te stellen dat je door seksuele onthouding als vanzelf “dichter bij God” zou komen!

Dit verklaart natuurlijk ook de seksuele frustraties bij velen die gehoor hebben gegeven aan hun roeping. **Een spoedcursus psychologie zou voor menig gelovig mens dan ook geen overbodige luxe zijn.**

In het befaamde Yin-Yang symbool zien we deze ‘gezonde mengverhouding’ gesymboliseerd. In het mannelijke zien we een kern van het vrouwelijke terug en vice versa. Ook zien we dat alleen man en vrouw gezamenlijk de perfectie (een volmaakte cirkel) kunnen vormen.

Monogamiteit:

Ook een fraai voorbeeld waar cultuur en natuur regelmatig met elkaar in de clinch liggen, is het onderwerp van de huwelijkse trouw. **Nu is het een biologisch gegeven dat de mens geen monogaam dier is.** Toch leren vrijwel al onze culturele overtuigingen ons dat de realiteit anders is!

En ook hier zien we weer dat onze culturele overtuigingen conflicteren met de primaire gedachtegang achter de Maslow piramide. Om namelijk te groeien naar een hoger intellectueel en/of spiritueel niveau is het belangrijk om regelmatig nieuwe relaties aan te boren.

En dat kan natuurlijk botsen met onze monogame denkbeelden. De hoogste tijd dus om ook deze antieke denkbeelden overboord te kieperen.

De enige, maar absoluut onvoorwaardelijke reden om als partners bij elkaar te blijven is de opvoeding van onze kinderen. Dit is namelijk **wel** een verantwoordelijkheid die groter is dan onze eigen persoonlijke levensloop.

Tot de dood ons scheidt: (waar gebeurd)

Op haar sterfbed verzoekt zij haar echtgenoot om te beloven dat zij voor altijd de enige vrouw in zijn leven zal blijven. Hij stemt toe en legt zichzelf deze restrictie op, ondanks de waarschuwingen van familie en bekenden om deze belofte met een korreltje zout te nemen.

En naar mate de jaren verstrijken zien we de weduwnaar langzaam maar zeker wegzakken in een diepe depressie. Uiteindelijk moet er zelfs psychische hulp aan te pas komen om de weduwnaar zijn onnatuurlijke belofte te doen inzien.

Regels, regels en nog meer regels:

Voor de filosofen onder jullie:

Uitgangspunt: Als mensen van nature goed zijn en het goede nastreven, dan zullen zij ook in hun dagelijkse leven als vanzelf de juiste keuzes maken.

In onze denkbeeldige Utopische samenleving zouden dus vrijwel alle mensen (van nature) de juiste keuzes maken en ernaar handelen. Zo'n Utopische samenleving heeft dus ook een minimale behoefte aan allerlei regels en wetten om het sociale gedrag van de bevolking te stroomlijnen danwel af te dwingen.

Draai ik nu de hele zaak om, dan kan ik dus ook stellen dat **de kwaliteit van een samenleving omgekeerd evenredig is aan het aantal verordeningen, regels en wetten.**

Daarnaast bestaan er nog talloze andere voorbeelden waar onze culturele normen en waarden in conflict zijn met onze natuurlijke behoeftes. Aan jou de taak om dezen te leren herkennen en er zal een wereld voor je opengaan.

Les 12: Natuurlijke Normen en Waarden

Normen en waarden zoals wij ze normaliter kennen zijn in de praktijk zo krom als maar zijn kan. En ook dat is weer terug te herleiden tot onze culturele overtuigingen. Zo mag ik niet stelen, tenzij ik reeds schatrijk en/of machtig ben. Zo mag ik mijn medemens niet doden, tenzij mijn president/dictator/warlord/vrijheids-strijder, de oorlog heeft verklaard aan een (al dan niet bestaande) vijand.

In dat geval is het soms zelfs mijn morele plicht om zoveel mogelijk onschuldige vrouwen en kinderen naar de eeuwige jachtvelden te bombarderen zodat reeds steenrijke mensen nog rijker kunnen worden zodra de olieleidingen veilig gesteld zijn.

En dan hebben we het nog niet eens over pseudo-religieuze normen en waarden zoals erewraak, steniging en dergelijke onzin.

Zoals we in de vorige les al zagen, zouden in een **Puur Idealistische Samenleving** zelfs helemaal geen sociale reglementen bestaan, maar omdat zo'n dergelijke samenleving inderdaad puur idealistisch van aard is, moeten we toch minstens een minimale basis construeren.

Een minimale basis die **onafhankelijk** is van zowel huidige **tijdgeest** alsook **culturele omstandigheden!**

Een echt daadwerkelijk Universele Gedragscode dient dus niet alleen tijdloos te zijn, maar moet dus ook cultuur overstijgend te zijn

En de **enige ethische, universele code die voldoet aan de allerstrengste eisen** is eigenlijk al een hele oude code:

“AN IT HARM NONE, DO AS YE WILL.”

“Zolang je niemand schade toebrengt, Doe dan wat je wil”

Nu is deze enkele regel net zo simpel van vorm als zij complex is om in de praktijk uit te voeren. Een extreem hoge mate van sociale vaardigheden (emotionele intelligentie) is nodig om haar ten uitvoer te brengen. Toch is deze simpele ethische regel voldoende om deze wereld een heel stuk dichterbij wereldvrede te krijgen.

De enige echte “Grote Uitdaging” voor alle mensen ter wereld is dan ook om al hun huidige ethische/religieuze overtuigingen te vervangen door deze ene simpele regel.

Les 13: Macht, privacy, privileges en verantwoordelijkheden:

Onze huidige wereld zit zeer krom in elkaar. Naarmate we meer geld (en dus: macht) verwerven in de economische wereld, neemt in de praktijk onze verantwoordelijkheid af en eigenen we ons steeds meer privileges en privacy toe!

En de grote massa onder de mensenkudde vindt dit nog normaal ook!

Want rijke mensen zijn degenen die geslaagd zijn in het leven. Zij zijn de winnaars waar wij tegenop zouden moeten kijken. Zij zijn de winnaars en wij zijn de sukkels aan de verliezende kant.

Geen wonder dus dat met deze mentaliteit onze grootse criminelen buiten schot blijven en we zelfs geen kritiek durven uiten aan het adres van degenen die persoonlijk verantwoordelijk zijn voor de meeste oorlogen en overige geweld delicten.

Dit is sociaal darwinisme in zijn meest pure vorm.

En deze mentaliteit maakt ons dan ook terecht tot sukkels en losers!

Wat we moeten doen is het roer omkeren om de balans tussen:

- Macht
- Verantwoordelijkheid
- Privacy
- Privileges

te herstellen.

De meest machtige mensen in de politiek of het bedrijfsleven beweren dat ze zoveel geld moeten verdienen of privileges nodig hebben ter compensatie voor hun grote verantwoordelijkheden. Maar dat is in de praktijk klinkklare onzin. Onze meest machtige mensen verschuilen zich achter zulke dikke rookwolken waardoor ze, wettelijk gezien dan, nergens meer verantwoordelijk voor zijn. Neem bijvoorbeeld een George Bush. Denk maar niet dat we hem ooit wettelijk kunnen beschuldigen van genocide. Hij kan altijd een aantal zondebokken opvoeren die hem 'foutief hebben ingelicht'. De Belgen hebben ooit geprobeerd om de Israëliëse premier Sharon op die manier voor het gerecht te krijgen, maar dat is natuurlijk al vanaf het begin een verloren zaak geweest.

Ook Macht en (het recht op) privacy zijn foutief verdeeld. Zeker met de huidige strijd tegen het internationale terrorisme zien we dat de gewone man veel van zijn privacy moet inleveren. En dat terwijl de meest machtige mensen hun privacy rechten steeds verder uitbreiden

En dat terwijl we al eeuwenlang zouden moeten weten dat het juist andersom is!

"Macht corrupteert" is niet alleen een bekend gezegde, maar ook een eeuwenoude, keiharde realiteit! En dus zou je daarom ook juist de meest machtige mensen ter wereld extra goed in de gaten moeten houden.

De Amerikaan Neale Donald Walsch (bekend van zijn boekenreeks: Gesprekken met God) heeft zelfs een voorstel gedaan om macht omgekeerd evenredig te koppelen aan het recht op privacy. Een geweldig idee, dus hoe meer macht iemand heeft, hoe minder zijn/haar recht op privacy.

Op deze manier zouden het dus juist de meest machtige mensen ter wereld zijn die als het ware in een soort Big Brother huis moeten leven met een minimum aan privacy en een RFID chip onder de huid. Op die manier heeft het volk natuurlijk wel de meeste zekerheid dat ze niet voorgelogen worden zoals het volk al eeuwen voorgelogen wordt. En op deze manier kunnen we dus ook de boodschap van een film als V for Vendetta: "*De regering zou bang moeten zijn voor haar bevolking i.p.v. andersom*", concreet in de praktijk moeten gaan brengen.

Les 14: bedrijfsleven, consumentisme en kwaliteit:

Toen mijn ouders, begin jaren 70 een nieuwe stofzuiger kochten, kostte dat ding ongeveer 20 Euro en dan had je een apparaat dat dik 10 jaar meeging. En als er dan wat aan kapot was, dan kocht je voor een appel en een ei een reserve onderdeel en kon je er weer enkele jaren tegenaan.

Vandaag de dag koop ik hetzelfde apparaat voor 200 Euro en dan mag ik blij zijn als het kreng het 5 jaar uithoudt. En als het dan stukgaat, dan heb je pech want reserve onderdelen zijn heel bewust niet meer leverbaar of juist heel duur gemaakt, waardoor je dus voordeliger uitbent met een nieuw exemplaar dan met een reparatie.

Of wat dacht je van de auto waarvan je zelf niet eens zelf meer de koplampjes kan vervangen. Daarvoor moet je naar de garage die dat graag voor je doet. Kost je wel 30 Euro!, Maar dan heb je ook niks!

En dat terwijl onze fabrikanten al lang over de technologie beschikken om auto's, wasmachines, schoenen, en duizenden andere artikelen te fabriceren die zonder moeite een heel mensenleven meegaan, met een minimum aan milieubelasting.

Maar, daar is werkelijk niemand in geïnteresseerd!!!

Van de fabrikant kunnen we een dergelijke houding nog wel begrijpen, want het gaat hem slechts om 1 enkel doel: (zoveel mogelijk) geld verdienen aan de verkoop van zoveel mogelijk nieuwe producten.

Van de consument is het echter minder begrijpelijk dat hij zo gemakkelijk genoeg neemt met producten die elkaar in steeds sneller tempo opvolgen, maar waarbij elke generatie slechter presteert op degelijkheid, duurzaamheid of overige kwaliteits aspecten.

En het magische toverwoord in deze is: "Mode"

Mode en de kuddementaliteit van de doorsnee consument om 'erbij te willen horen' zorgen ervoor dat we het vele malen belangrijker zijn gaan vinden om ook te beschikken over een bepaald product dan dat we ons afvragen of het product in kwestie ook wel kwalitatief in orde is.

Fabrikanten zijn echter bij lange na niet zo dom als de gemiddelde consument en zij maken dan ook graag misbruik van onze psycho-sociale stoornissen. En zo komt het dat zij alles doen om hun producten kwalitatief steeds slechter te maken en met het geld dat ze daarmee besparen, dezelfde apparaten via fraaie reclame te promoten als ware het puur goud.

Klattergoud, dat wel, maar dat heeft de gemiddelde consument toch niet in de gaten.

Nu zou je jezelf kunnen afvragen wie hier 'de schuldige' is. Is het de fabrikant die heel geniepig misbruik maakt van de domheid van de consument, of is het de consument die, zonder het zelf te beseffen, bedrogen wordt door de fabrikant?

Vanuit puur Sociaal-Darwinistisch oogpunt (alleen de sterkeren zullen overleven) zou je kunnen stellen dat het hier de fabrikanten zijn die evolutionair in hun recht staan.

Maar vanuit ethisch oogpunt zijn het hier juist de fabrikanten die bewust schade toebrengen aan derden en dus in het ongelijk staan.

Les 15: Sociaal Darwinisme

“De Samenleving is aan het verharden, daar moeten we iets tegen doen!”, is een kreet die we steeds vaker horen. En om deze overtuiging kracht bij te zetten plaatsen we lieveheersbeestjes op stoeptegels. Ook gaan we zinloos geweld te lijf met niets minder dan een zogeheten Stille Mars. Echte Die-hards dragen zelfs een fel gekleurd plastic polsbandje. Dat zal ze leren om zich agressief te gedragen!

Zoals ik al onderwees in les 3: “zinloos idealisme”, zijn dit soort initiatieven weliswaar prijzenswaardig, maar feitelijk zinloos.

Natuurlijk zijn er ook voorbeelden waarin we zien dat vreedzame protesten wel succesvol kunnen zijn. Denk aan Ghandi. Maar dit zijn helaas zonderlinge uitzonderingen die al te vaak als ‘bewijs’ opgevoerd worden dat een ‘softe’ benadering wel degelijk kan werken. Degenen die hun vijanden ‘de andere wang toekeren’, lopen juist meer kans op een dubbele kaakbreuk, dan dat het de agressor tot inkeer zal brengen. Pacifisten zijn watjes! **Pacifisten zijn Losers!**

Belangrijke reden hiervoor is dat de mensheid nog immer gebaseerd is op het idee dat alleen de sterksten zullen overleven. We zien het al eeuwenlang in het hele dierenrijk om ons heen dat de sterke exemplaren zijn die het meest succesvol zijn.

Als we dit Darwinistisch concept loslaten op het gedrag van de mensheid, spreken we ook over Sociaal Darwinisme. **Dit Sociaal Darwinisme, in combinatie met materialisme is echter een enorm gevaarlijke cocktail.** Maar helaas is deze cocktail wel de heersende mentaliteit. Je ziet het overal om je heen: **De brutalen hebben de halve wereld en de criminelen de andere helft.**

We zien het gebeuren in het bedrijfsleven. Met name de mega concerns worden steeds groter en asociaal.

Sommige bedrijven zien hun medewerkers zelfs openlijk als productie middelen, als consumables. Helaas menselijk en **dus** lastig, vreselijk duur en een waardeloos rendement t.o.v. machines, computers en robots.

De werknemer is dus een slechte, maar helaas soms noodzakelijke **kostenpost**.

En reken maar dat, zodra jij vervangbaar bent, je eruit vliegt. En zelfs dat moet veel gemakkelijker en goedkoper kunnen, vindt men. En dat is helemaal niet asociaal, welnee, dat moet wel, omdat anders de concurrentiepositie (lees: bonus) van je werkgever in gevaar komt!

Daarnaast zien we dat onze samenlevingen, voor een groot deel geheel onbewust, dit proces nog verder versterken. Onze scholen hebben de doelstelling om ons voor te bereiden op de maatschappij. Een maatschappij die steeds hogere en strengere eisen aan ons stelt om in de nabije toekomst nog mee te kunnen draaien. We moeten een winnaars mentaliteit kweken, vandaar dan ook dat het belangrijk wordt gevonden om al op jonge leeftijd onze kinderen te laten sporten, want dat is een enorm effectieve manier om de gewenste winnaarmentaliteit te kweken.

Vele allochtone jongeren zien zich geconfronteerd met een muur van problemen. Ze moeten zich loswrikken van de normen en waarden van hun ouders. Ze krijgen in plaats daarvan onze autochtone normen en waarden door de strot gewrongen. Een autochtone samenleving die overigens heel duidelijk laat merken dat jij eigenlijk helemaal niet gewenst bent en al helemaal niet geïnteresseerd is in **jouw** problemen. Een samenleving die zelfs voor de ‘eigen’ jongeren de lat al behoorlijk hoog heeft liggen. En omdat jij deze lat niet kan halen, krijg je geen baan of hoogstens een slechte baan. Het is dan ook volstrekt logisch, begrijpelijk en menselijk dat een groot deel van deze jongeren vreselijk gefrustreerd raken en (langzaam) de criminaliteit insukkelen.

Want wat ze natuurlijk wel begrijpen is het Sociaal Darwinisme. Wat ze wel aan den lijve ondervinden is dat sukkels het onderspit delven in een prestatie gerichte en materialistische cultuur.

En dan kun je maar beter sterk zijn en in ieder geval nog een kans maken. Ook al moet de daarvoor het criminele pad op. En omdat velen jou al voorgegaan zijn, krijg ook jij te maken met vooroordelen die jouw situatie alleen maar erger maakt en gevoelig maakt voor haatdragende radicalisering.

En in deze, door Sociaal Darwinisme doortrokken samenleving, zijn lieveheersbeestjes en plastic polsbandjes weliswaar een zeer nobel signaal, maar feitelijk volslagen zinloos. Net zo zinloos als het geweld waartegen men protesteert.

Ik hoop dan ook met deze spoedcursus het signaal af te geven dat de daadwerkelijke problemen veel fundamenteler van aard zijn dan we wellicht vermoeden.

Les 16: Polarisatie:

In Les 8 zagen we dat ik bewust gebruik maakte van de polarisatie techniek met als primair doel om de tegenstelling tussen economie en ecologie duidelijk te maken.

Deze techniek is zeer geschikt wanneer we complexe discussies naar een (hoger) abstracter niveau willen tillen.

Bij veel complexe discussies verzuipen we namelijk vaak in de details waardoor mensen stomweg langs elkaar heen praten en appels met peren gaan vergelijken.

In dat soort gevallen is het soms zeer zinvol om alle nuanceringen stomweg af te kappen en de hele discussie naar een Jip en Janneke niveau te tillen. En natuurlijk verlies je daarmee details, maar je kunt hierdoor wel doordringen tot de daadwerkelijke kern van het probleem.

En zodra deze kern duidelijk wordt, kun je ook de discussie weer helder gaan voeren en desgewenst weer afzakken naar het detail-niveau.

Als we op deze manier polariseren, dan is polarisatie een zeer nuttige techniek.

Maar er bestaat ook nog een andere vorm van polarisatie en deze vorm komt helaas ook vaak voor.

In deze gevallen is een polarisatie het gevolg van een discussie die volledig uit de hand gelopen is.

Een mooi voorbeeld is natuurlijk de Palestijnse kwestie. Hier is sprake van een reeds tientallen jaren verwaarloosd probleem. En door deze verwaarlozing is dit probleem in de loop der jaren nog verder verhardt door terrorisme vanuit beide kampen

Bij deze vorm van polarisatie zijn de beide kampen als het ware met de hakken in de grond gaan staan en is het winnen van de strijd belangrijker geworden dan de zoektocht naar een fatsoenlijke oplossing.

Sterker nog, beide kampen zullen hoogstwaarschijnlijk elke fatsoenlijke oplossing zien als een nederlaag van het eigen kamp.

Zogeheten diplomatieke vredesbesprekingen zijn bij dit soort kwesties dan ook eigenlijk volslagen zinloos. Iets wat we in de praktijk dan ook al jarenlang zien.

Maar zo heel erg complex hoeven dit soort polarisaties niet te zijn. In bijna elke familie zijn er wel van dit soort polarisaties te vinden waarbij domme koppigheid, egoïsme en/of persoonlijke frustraties meestal het daadwerkelijke probleem vormen i.p.v. de erfenis van tante Mien.

Het herkennen van dit soort polarisaties is vaak al een hele prestatie. Je ervan distantiëren mag je van mij beschouwen als een enorme doorbraak in je persoonlijke ontwikkeling

Les 17: Wie, Wat Of Waarin nog te Geloven

Wie kan ik nog vertrouwen?

Wat moet ik nog geloven?

Dit zijn 2 voorbeelden van “De Fundamentele Vragen” die de Mensheid zichzelf al eeuwenlang stelt. Maar nu, anno 2006, zijn deze vragen weer vreselijk actueel en concreet!

Maar dat niet alleen! Deze “Fundamentele Vragen” zijn wellicht vandaag de dag urgenter dan ze ooit eerder geweest zijn.

Maar..... Mogen deze vragen nog wel gesteld worden?

Wie kan ik nog vertrouwen?

We leven in een wereld waarin:

- De wetenschappelijke wereld haar conclusies aanpast aan de wens van de opdrachtgever en dus haar oorspronkelijke integriteit heeft ingeruild voor een marktproduct.
- Onze politici er niet voor terugdeinzen om een met duidelijk valse bewijzen een land binnen te vallen om olieleidingen in eigen beheer te krijgen.
- Onze religieuze leiders al eeuwen weten dat het oude testament, de fundering onder zowel Jodendom, Christendom en Islam, een bijelkaar geschraapte verzameling (halve)waarheden , aannames en pure verzinsels zijn.
- Onze ouders en onderwijsinstellingen, vrijwel zelden bewust, ons opzadelen met reeds jarenlang achterhaalde feiten en waarheden.

Dus is de vraag: “Wie Nog Te Geloven” een zeer terechte vraag.

Het is echter absoluut niet de bedoeling van deze spoedcursus om daar een kant en klaar antwoord op te geven.

In plaats daarvan wil ik je juist uitdagen om zelf op zoek te gaan naar de antwoorden en om daarbij vooral de niet-mainstream lezingen te bestuderen want juist daar zul je vele wijsheden vinden.

En het lijkt misschien onmogelijk, maar ik beweer je dat als je dit heel consequent volhoudt, en je inderdaad openstelt voor zoveel mogelijk meningen, ervaringen en visies van derden, ook jij op een gegeven moment een soort rode draad ontdekt door al die verhaallijnen heen.

En het is jouw eigen innerlijke stem die je vertelt dat je op het goede spoor zit.

Dat lijkt misschien wel magie, en misschien is het dat ook wel.

Les 18: Het 2012 Effect:

Doe eens een experiment en log in op internet en zoek met je favoriete zoekmachine op “2012”
Er zal een wereld voor je opengaan.

Letterlijk duizenden fantastische websites zal een beetje zoekmachine voor je vinden.
Maar helaas bestaat het merendeel ook letterlijk uit “fantastische” websites.

In 2012, en om precies te zijn op 21 december (midwinter wende) van dat jaar, dan gaat **het spektakel** gebeuren.

Maar wat er dan precies gaat gebeuren, daar zijn de meningen over verdeeld. De een praat over de Apocalypse en anderen praten over een uitbraak van wereldvrede.

En dat allemaal omdat op die datum (en zelfs daar zijn de 2012 guru's het niet over eens) een heleboel dingen gaan samenkomen. Zo eindigt de maya kalender, keren de aardse magnetische polen om, landen de buitenaardsen op aarde en staan er een aantal planeten in een zeldzame constellatie.

Het merendeel van deze beweringen zullen ongetwijfeld richting prullenbak verdwijnen op 22 december 2012.

Maar,..... er staat wel degelijk een en ander te gebeuren in de komende jaren.

In les 2: De Monotheïstische Dwaling zagen we al dat er ontwikkelingen gaande zijn die de valse funderingen van onze samenleving aan het aanvreten zijn.

En dit proces is weliswaar grotendeels semi-ondergronds, maar het is immens en wereldwijd.

Vergeleken met dit proces zijn de hele Hippië beweging uit de jaren 60 en de New Age beweging uit de jaren 90 slechts halfbakken pogingen om de mensheid naar een hoger niveau te tillen.

Dit nieuwe wereldwijde proces dat zo divers is dat het niet eens een overkoepelende naam heeft, kent echter wel een heleboel deelgebieden die beter herkenbaar zijn, en waar we ook concrete voorbeelden van kunnen opnoemen.

Neem bijvoorbeeld Neale Donald Walsch en zijn boekenreeks: “Gesprekken met God.”

Walsch walst de (Amerikaans/Rooms) Christelijke dogmatiek plat en pleit voor een Oosters/Kabbalistisch Godsbeeld.

Neem de immens populaire Madonna die eveneens gevallen is voor hetzelfde Oosters/Kabbalistische Godsbeeld.

Neem Dan “Da Vinci Code” Brown. Hij heeft de gave om honderden miljoenen mensen wereldwijd weer aan het denken te krijgen. Hij kiest zijn onderwerpen heel bewust uit de poel van eeuwenoude fundamentele disputen en “vertaald” deze discussies naar een niveau die door veel meer gewone mensen begrepen wordt. Hij gebruikt hiervoor de techniek van de vertwijfeling en dat blijkt in zijn geval een gouden greep.

Minder in de publiciteit bevinden zich mensen als Amit Goswami, Stu Hameroff en David Chalmers. Gerenommeerde wetenschappers die aantonen dat puur bewustzijn de feitelijke motor is die onze zichtbare en tastbare fysieke wereld vormgeeft.

De controversionele film “What the bleep do we know”, een samenwerkings project tussen wetenschappers en spirituele personen zoals Ramtha, is dan ook een zeer goed voorbeeld van dit nieuwe wereldbeeld waar wetenschap en spiritualiteit (ooit gezworen vijanden) nu zonder enige moeite integreren en gezamenlijk een nieuw wereldbeeld scheppen.

Neem James Lovelock en Lynn Margulis wiens Gaia Hypothese nog nooit weerlegd is door de mainstream wetenschappers.

Neem Michael Behe en (wederom) Lynn Margulis die in de hele Intelligent Design discussie met hele sterke argumenten komen die steeds meer wetenschappers dwingt tot de overtuiging dat het Darwinisme misschien wel eens de grootste wetenschappelijke blunder aller tijden zou kunnen zijn..

Neem mensen als Daniel Winter, David Wilcock of Jan Wicherink. Deze moderne Socratessen zijn vrije denkers die allen beschikken over de uiterst zeldzame combinatie om weliswaar volkomen open te staan voor geheel nieuwe inzichten, maar wel met behoud van een zeer gezonde dosis aan sceptis en

relativeringsvermogen. Daarnaast zijn zij idealisten die (het grootste deel van) hun denkbeelden gratis ter beschikking stellen als ware het een soort van open-source wijsheid.

Jezus, Boeddha, Lao Tze en Confucius mogen dan misschien al duizenden jaren dood zijn, maar de kern van hun denkbeelden leeft vandaag de dag voort in de zielen van duizenden.

Samenvatting:

Volgens velen is wereldvrede een onhaalbaar ideaal en het werkgebied van enkele naïeve wereldvreemde sukkels. En dat is volkomen waar!
De huidige mensheid zal met haar huidige mentaliteit ook nooit tot wereldvrede kunnen komen. Wij kiezen op dit moment voor oorlog en conflict, niet voor vrede. Alleen een wereldwijd bewustwordingsproces zal dit kunnen bewerkstelligen.
En dat bewustwordingsproces is soms pijnlijk, maar noodzakelijk. Sommige spirituele stromingen spreken zelfs metaforisch over wedergeboorten. Wellicht wat dramatisch, maar niet echt verkeerd.

Zo zullen we moeten afrekenen met een enorme hoeveelheid illusies. Illusies die veelal het fundament vormen van onze culturele eenheden.
Illusies op wetenschappelijk, religieus, spiritueel, sociaal en politiek gebied.
We moeten ons realiseren dat onze grootste vijand niet onze (ongelovige) medemens is, maar onze eigen culturele overtuigingen.

Ook zullen we de overgang moeten maken van een economische wereldorde naar een ecologische wereldorde en dienen we nieuwe staatsvormen te ontwerpen. Zo heeft democratie best wel een bestaansrecht, maar dan voornamelijk voor sociale kwesties op lokaal niveau.
De echt belangrijke beslissingen moeten genomen worden door een groepje mensen die daar ook echt geschikt voor zijn. Wellicht moeten we Plato's concept van een filosoof-koning nog eens wat nader onderzoeken.

Waar sta jij ergens op de Maslow Piramide:

In deze cursus maak ik regelmatig gebruik van de Maslow piramide, een soort niveaumeter voor je persoonlijke ontwikkeling.

Heb jij deze cursus doorgebladerd en al snel besloten dat het allemaal onzin is, dan is dat voor jou wellicht de juiste conclusie. Je bevindt je op de onderste treden en je hebt wel andere dingen aan je hoofd dan dit soort filosofisch, geitenwollen sokken gewauwel.
In dat geval, toch bedankt voor je aandacht en tijd.

Heb jij deze cursus aandachtig gelezen en is er een wereld voor je opengegaan, dan behoort je tot de doelgroep van deze cursus. Je bevindt je halverwege de piramide en je bent serieus zoekende naar 'De Waarheid' Een zoektocht die vele paden kent, maar ook heel veel doodlopende stegen.
Dit pad lijkt in alle opzichten op een soort van labyrint, maar dan wel eentje die heel specifiek voor jou persoonlijk is gemaakt. Sommigen vinden hun antwoorden in meditatie, anderen in spiritualiteit en weer anderen in psychologie, sociologie of filosofie.
Aan jou de taak om je eigen pad te vinden waarbij ik hoop dat ik je met deze cursus heb mogen inspireren.

Heb jij deze cursus gelezen, maar ben je weinig nieuwe wereldschokkende zaken tegengekomen, dan sta je al redelijk hoog op de Maslow piramide. Je realiseert je dat deze cursus eigenlijk helemaal niet spannend is. Slechts een bonte verzameling van (oer)oude wijsheden in een nieuw jasje. (Oude wijn in nieuwe zakken)

Over de Auteur:

Wil Duis, Utopist en free-style Filosoof is al enige jaren op bescheiden voet bezig om zijn, soms wat onorthodoxe denkbeelden, uit te dragen aan het grote publiek.
Dit doet hij enerzijds sinds 2001 via zijn eigen Utopische website www.utolantis.org, maar ook (tussen 2003 –2006) via het blad Religie en Mystiek en sinds september 2006 als geestelijk vader van www.opengeesten.nl